

hea melega, ja sepärtaft wotke kuulda, mis
meie neist teame.

Meid on kümme eht üksteiskümme sug-
gu, agga nende keikide ihho on penike, nen-
de pealminne loua, lu on täkkuinne, ja kōh-
ho al on neil terrawad somusied. Nemmad
ellawad merre pohjas ja sõwad seäl pise-
kessed ussikesed, kalla kuddo marjad, kalla
poid ja ka üht isse suggu pisekesi wāhhi.
Meie rāimed, mis meie merres paljo pūta-
se, on heringi sarnatied ja nende suggu, ag-
ga neist wāhhemad ja lahjemad.

Immees tulleb pāina, et heringil kabhes
kordne maggo on kummagil toli pitkus.
Nemmad ellawad mitmes merres keige en-
namiste pohjas-pool, ja andwad ennast mit-
mel ajal, wāhhest kerrwade, wāhhest sui,
wāhhest süggise pūda. Kui nende kuddo aeg
tulleb, siis nemmad nenda kui ka muud kal-
lad, tullewad merre pohjast wāija, ja otse-
wad

wad maddalamad kōhad ja merre āred,
señni kui nemmad kuddus on. On se aeg
mōda lāinud, siis ladduwad nemmad jās-
ko āra, sest nemmad lāhwad jälle merre
sūgawa pohja. Se kuddo aeg on mitme
sūggune sedda mōda, kui wessi, nende ell-
misse kōht ja nende wannadus on. Neil,
mis kerrwade kuddus olnud, ja pārrast pū-
tasse, ei olla marja egga pima sees; neil,
mis süggise kudduma lāhwad, on kōht tās
pima ja marja. Kui kuddo ajal wāgga
külmi ilm tulleb, jātwad nemmad kuddomist
monneks aiaks seisma, ja andwad ennast
merre pohja. Kui siis monne pāra pārrast
se kuddomisse tō neil hōpis lõppetud on, lāh-
wad nemmad ārest āra kōrge merresse ūhe
mūrinaga, nago peaks raske sadde mahha
tullema.

Nende siggidus ja nende märkamatta suur
hulk tulleb wāgga immees pāina. Ūhe
mer-